

Et af de problemer ved EU, vi finder der har været, er, at man har lavet en toldmur omkring sig, som har skullet forhindre andre landes varer i at kunne bevæge sig frit og ubesværet ind også på det europæiske marked. Så har man lavet nogle forskellige muligheder, givet nogle lande fortrinsstilling osv. for at hjælpe lidt på det, men det har efter vores opfattelse været et af hovedproblemerne.

Det, vi ser som målet med disse aftaler eller i hvert fald en del af disse aftaler – der ligger jo også en politisk del i aftalerne – er, at man prøver at få blødt op på de omstændigheder her, så man i højere grad giver andre lidt dårligt stillede lande mulighed for at søge ind med deres varer på vores markeder.

Når det fremgår af forslagene, at et af målene er en højere grad af markedsøkonomi i disse lande, har vi svært ved at finde argumenter imod det. Når det drejer sig om, at der skal være større frihandel og dermed altså markedsadgang, som jeg har nævnt, har vi svært ved at finde argumenter imod det, og de, som stiller sig op med argumenter imod markedsøkonomi for at gå imod disse aftaler, skulle næsten have lov til selv at leve i systemer, der ikke har markedsøkonomi i nogen form, for historien har altså vist, at lande med markedsøkonomi klarer sig væsentlig bedre på stort set alle områder end lande uden markedsøkonomi.

Derfor synes jeg da, det er at tilstræbe, at de lande, der ønsker at få en højere grad af samhandel med bl.a. vores markeder og derigennem helt sikkert bliver rigere på længere sigt, skal have lejlighed til det, og vi ser altså disse aftaler som aftaler, nogle lande ønsker at indgå for at få øgede muligheder for samhandel, og derfor kan vi naturligvis støtte dem.

Selvfølger sig det sig selv, at der er enkelte punkter i de enkelte aftaler, som vi ville have skrevet anderledes, hvis vi havde ført pennen, men vi har ikke ført pennen, og vi har ikke den forhåbning, at det vil være muligt at få ændret enkelte ting i dem. Derfor er det arbejde, der kommer til at foregå i udvalget, primært et spørgsmål om, at vi måske får opklaret nogle elementer i aftalerne, som vi ikke er helt klar over, hvordan skal fungere.

Men vi synes, at hovedbudskabet i aftalerne er så positivt, at vi agter, når vi kommer til den endelige vedtagelse af beslutningsforslagene, at støtte dem.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan ikke lade være at komme med den bemærkning, at når hr. Kristian Thulesen Dahl nu siger, at det her er et spørgsmål om markedsøkonomi, er det jo altså i virkeligheden slet ikke markedsøkonomi som sådan som et overordnet begreb, der er til debat, men der er tale om, at det er en ganske bestemt form for markedsøkonomi, man vil indføre, nemlig den form for markedsøkonomi, som består i den samlede EU-lovgivning om hele det indre marked, det, der på EU-sprog hedder *acquis communautaire*, og som er en ganske bestemt type markedsøkonomi, som vi er belemret med her i landet, og som jeg går ud fra hr. Kristian Thulesen Dahl i virkeligheden ikke bryder sig ret meget om.

Så kan man tage den diskussion, om det er en god ting eller en dårlig ting at have markedsøkonomi. Det er jeg vist meget uenig med hr. Kristian Thulesen Dahl om på det helt ideologiske plan, men det var altså ikke det, der lå bag min kritik; det var den helt præcise, bestemte form for markedsøkonomi, som består i, at disse lande helt præcist skal kalkere EU's lovgivning på alle områder.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil svare hr. Keld Albrechtsen på den måde, at der er mange ting i EU's nuværende samarbejde, som vi i Dansk Folkeparti er stærke modstandere af, og det giver vi jo til kende ved adskillige lejligheder. Men det, der er afgørende for os her i dag, er, at når sagen nu er, som den er, når det indre marked nu er der, er spørgsmålet, om det vil stille disse lande i en bedre eller en dårligere situation at få de her aftaler.

Det er vores opfattelse, at de her lande vil stå bedre for fremtiden, hvis de har mulighed for at få en øget adgang til EU's marked, og vores bevæggrund for at støtte de her aftaler er altså, at vi ser dem som en mulighed for, at de pågældende lande som skitseret i aftalerne vil kunne få en større adgang til EU's markeder og dermed på sigt få større mulighed for en større velstand, som også vil udvikle de samfund.

Det er vores hovedbevæggrund, der ikke på nogen måde anfægter, at der er mange ting i EU-samarbejdet, som vi ønsker helt afgørende at få lavet om, og den anfægter heller ikke vores stærke bekymring for Danmarks involvering i Den Europæiske Union i det hele taget, som vi